

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Ista quae sequuntur, quoniam in alijs exemplaribus reperta sunt, non quasi desiderata, sed alia quadam ratione conscripta, idcirco non incommodum visum est, hoc loco ponere, Eandem historiam ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

agente post se relicto, moritur, Basso, & Philippo Coff. Calend. Maij. Anno secundo ducentesimæ nonagesimæ septimæ Olympiadis. Regnavit vnà cum patre Theodosio annos tredecim: Et cum trigessimum primum ætatis annum compleuisset post mortem patris, quatuordecim annos regnavit. Liber continet spacium duodecim annorum, & sex mensium.

Finis Sexti libri.

¶ *Ista quæ sequuntur, quoniam in alijs exemplaribus reperta sunt, non quasi desiderata, sed alia quadam ratione conscripta, idcirco non incommodum visum est, hoc loco ponere, Eandem historiam continent, quæ de Ioannis itinere Ephesum ad Heraclidem designandum Episcopum suscepto, supra decimo capite perscripta est.*

INterea temporis cum Episcopus Ephesi fortè è vita migrasset, Ioannes Ephesum ad Episcopum ordinandum necessariò profectus est. Qui cum illo aduenerat, & alij alium ad Episcopatus dignitatem efferre laborabant, Heraclidem Diaconum suum genere Cyprium, Episcopum designavit. Hac de causâ cum Ephesi seditio oriretur, propterea quòd Heraclides indignus Episcopatu habitus fuit, Ioannes necessitate adductus, ibi diu commoratus est. Itaque dum illic moram faceret, Seuerianus Constantino- poli auditorum animos maiore beneuolentia sibi deuinxit. Quæ res Ioanni minimè obscura & incognita fuit. Quippe à Serapione, quem summo amore complectebatur, & cui totam curam episcopatus procurandi, tum quòd pius & omnino fidelis erat, tum quòd sobrius in primis, & in partibus Episcopi tuendis diligens & peritudiosus.

SOCRAT. HISTOR.

Proinde Ioannes non diu post redit Constantinopolim: & ecclesiarum administrationem, sicut eius officium postulabat, denuò capessit. Inter Serapionem Diaconum, & Episcopum Seuerianum magna intercessit æmulatio, dum ille huic propterea aduersari cœpit, quòd ei erat in animo omnem in concionando laudem Ioanni penitus præripere. Hic contrà illi inuidere, quòd apud Ioannem in maxima gratia erat, totaq̃ue prouincia Episcopatus administrandi ei concredita. Dum ita animis, alter aduersus alterum, affecti erant, odij flamma forte fortuna multo magis exarsescere cœpit. Causa autem eiusmodi fuit. Cum Seuerianus quodam tempore ad locum, vbi Serapion erat, accederet, Serapion honorem Episcopo debitum minime illi impertiit, neque ei assurrexit: siue quòd illum non videbat, vti postea in concilio Episcoporum cum iureiurando affirmavit, siue quòd Episcopi præsentiam parui æstimabat, sicut Seuerianus asseruit, non equidem habeo dicere: Deus solus viderit. Tum Seuerianus, cum Serapionis contemptum ferre non posset, eum antequam causa in concilio disceptata cognitaque erat, condemnat: & non modò dignitate diaconi abdicat, verum etiam expellit ecclesia. De qua re Ioannes certior factus, iniquo animo passus est. Ac cum causa post in concilio disceptaretur, & se purgaret Serapion, testibusque adductis probaret se Seuerianum non vidisse, Concilium Episcoporum illi condonauit, orauitque Seuerianum vt Serapionis purgationem admitteret. Quinetiam Ioannes Episcopus, quo Seueriano cumulatè esset satisfactum, quamuis in omnibus negociis administrandis Serapione, vtpote ad respondendum de rebus ecclesiasticis acutissimo diligentissimoque tanquam manu dextera vteretur, illum ad septimanam tum ab se segregat, tum honore priuat diaconi. At Seuerianus ne hoc quidem contentus acquieuit, sed omnes vias persecutus est, quibus Serapion non solum diaconatu penitus abdicaretur, verumetiam communione omnino excluderetur. His rebus Ioannes vehementer commotus, surrexit: ac iam è Concilio discessurus, relicturusque cæteris episcopis, qui aderant, causæ diiudicationem, dixit: quod vobis visum fuerit, causa disceptata iudicioque discussa,

pio

pro arbitrato decidite. Ego enim inter eos decernere prorsus recuso. Quæ cum dixisset, decessit, totumq; concilium similiter assurgens, causam eo loco reliquit, Seuerianumq; grauisime incusauit, quod verbis Ioannis Episcopi non celsit. De cætero autem Ioannes Seuerianum ad colloquium non admisit, sed in patriam reuerti iussit, sic illum allocutus: Non est consentaneum, Seueriane, vt tanto temporis spatio, administrationi ecclesiæ, quæ est tibi cõcredita, minimè prospectum sit, & Episcopo suo careat.

Quapropter abito properè, ecclesiam tuam capessito, illudque Dei donum, quod in te est, nolito negligere. Illo iam in iter ingresso, Eudoxia Augusta certior facta, Ioannem vehementer accusat. Seuerianum Chalcedone, vrbe Bythinæ celeriter accersendum curat. Ille quàm primum reuertitur. Ioannes ab eius amicitia sic animum suum abalienauit, vt nullius rogatu in gratiam cum eo reduci posset, quoad Imperatrix Eudoxia in ecclesia, quæ Apostolorum nomine nuncupata est, filium suum Theodosium iuniorum, qui tum valde tenera ætate fuit, ad pedes Ioannis abiicisset: quæ ita illum obtestata, vix adducere potuit, vt Seueriani amicitiam amplexaretur. Verùm tametsi hoc pacto
& quæ sequuntur.